

‘Alles wat ik doe, zou in principe moeten kunnen dienen om mij vooruit te helpen in de wereld’

Atte Jongstra (53)

Schrijver van het zojuist verschenen ‘De heldeninspecteur’

Tijd van leven

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Meer dan genoeg, maar ik had niet zo veel behoefte aan hun tijd. Ik was altijd met mijn eigen dingen bezig. Ik had een soort ridderclubje met een doosje waar de statuten in zaten, die schreef ik zelf. Ik zie mezelf nog in zo’n klein geboomte-groepje zitten. Een beetje denken en plannen maken. Ik heb altijd heel veel tijd eenzaam doorgebracht, zonder al dat gelul van andere mensen. Misschien ben ik daarom wel dikke boeken gaan schrijven. Ik ga nu weer dunne boeken schrijven. Als ik de proef van zo’n dik boek krijg, denk ik: jézus, wat een hoop letters. En ik moet ze allemaal weer een keer of tien bekijken.’

Wat was uw naaste tijd?

‘Mijn depressie. Daar ben ik nu uit en het gaat sinds twee jaar weer erg goed. Ik zat ooit als spreker op een psychiatercongres en daar ontmoette ik Geerten Meijsing. Dat is natuurlijk een depressiespecialist en hij vroeg of ik er wel eens last van had. Ik zei: “Nee, daar heb ik geen talent voor.” Een jaar of wat later was ik zelf aan de beurt.’

Wat zou u doen met een zee van tijd?

‘Timmeren. Het geeft rust in mijn hoofd. Het zijn eigenlijk dezelfde gedachten die ik als jongetje had in dat geboomtebosje. Het gaat nergens over. Ik noem dat mystiek: opgaan in het omringende. Mijn sterkste mystieke ervaring – en dat heeft niets met God te maken – was in Zweden. Ik had heel lang zitten lezen op één plek en op een gegeven moment schrok ik enorm, want vlak boven mijn hoofd greep een sperwer een duif. Nou, dan ben je wel opgegaan in het omringende.’

In welke tijd had u liever willen leven?

‘Soms denk ik dat ik een geheel verzorgde veertiendaagse reis naar de Middeleeuwen zou willen maken, maar als ik me dan voorstel wat ik daar aantref, denk ik dat ik direct ziek word. Ze leefden toen met bacteriën die wij niet gewend zijn, dus je hebt binnen de kortste keren buikloop.’

Waar heeft u te weinig tijd voor?

‘Eigenlijk nergens voor, ik kan zelf mijn tijd indelen. Al word ik wel voortgedreven door een soort calvinistisch schuldgevoel. Mijn ouders waren weliswaar niet gelovig, maar wel calvinistisch van geest. Die arbeidsmoraal zit er bij mij sterk in. Aan de andere kant, je kunt het ook gewoon ambitie noemen. Alles wat ik doe, zou in principe moeten kunnen dienen om mij vooruit te helpen in de wereld. Dus als je het leven zo beschouwt, als een soort zelfrealisatieproject, dan ben ik daar alle minuten van de dag mee bezig.’ ■

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

